

การเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสุพรรณบุรี

Decisions to Pursue a Home Economics Program Among Upper Secondary School Students in Suphan Buri Province

ชลธิชา ศิริประยงค์¹ และชญภัทร์ กี่อาริโอ²

Cholticha Siriprayong¹ and Chayapat Kee-ariyo²

¹ นักศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
กรุงเทพมหานคร 10300

student, Master of Home Economics, Faculty of Home Economics Technology, Rajamangala University of Technology
Phra Nakhon, Bangkok 10300

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.ประจำหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
กรุงเทพมหานคร 10300

Assistant Professor Dr., Lecturer Master of Home Economics, Faculty of Home Economics Technology, Rajamangala
University of Technology Phra Nakhon, Bangkok 10300

¹ Corresponding Author : E-mail : Siriprayongsomo16@gmail.com

Received : 16 ต.ค. 66 Revised : 9 พ.ย. 66 Accepted : 8 ธ.ค. 66

DOI : 10.14416/j.edii.2026.03.004

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียน 2) การเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักเรียน และ 3) เปรียบเทียบระดับความสำคัญของการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในปีการศึกษา 2566 จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 316 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ผลการวิจัย พบว่า 1) นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 64.24 ที่เลือกเรียนแผนวิทย์-คณิต ร้อยละ 25.32 มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 ขึ้นไป ร้อยละ 47.46 ที่มีความถนัดและความชอบด้านเบเกอรี่ ร้อยละ 30.38 โดยมีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสุพรรณบุรี ร้อยละ 95.89 ซึ่งได้รับรู้ข่าวสารการศึกษาต่อผ่านช่องทาง Facebook และการแนะแนวศึกษาต่อของสถาบันการศึกษา ร้อยละ 23.73 และผู้ปกครองมีรายได้

เฉลี่ยเดือนละ 15,001-25,000 บาท ร้อยละ 29.43 2) นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ให้ความสำคัญต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรีโดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สรุปได้ว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านกิจกรรมเสริม รองลงมาคือ ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย และน้อยที่สุดคือ ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร และ 3) แผนการเรียน เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ความถนัดและความชอบเป็นพิเศษ และช่องทางการรับรู้ข่าวสาร การศึกษาต่อของนักเรียนแตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรีแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นเพศ ภูมิภาคนา และรายได้ของผู้ปกครองเฉลี่ยต่อเดือนของนักเรียนแตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรีไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : การเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสุพรรณบุรี

Abstract

This research aims to explore three key aspects: 1) the intricate details of students' personal backgrounds; 2) the nuanced decision-making processes guiding students to pursue further studies in a Home Economics program; and 3) a comprehensive comparison of factors influencing the decision to continue their academic journey within the Home Economics program, specifically in Suphan Buri Province. The categorization methodology was intricately aligned with the relevance to the personal backgrounds of upper secondary school students. The study included 316 students from Matthayom 6 who were enrolled during the academic year 2566 in Suphan Buri Province. The research methodology was robust, employing detailed statistical data recording, including frequency, percentages, mean, standard deviation, t-tests, and single-system analysis, to provide a thorough examination of data consistency.

The research brought forth insightful findings: 1) Matthayom 6 students aspiring to pursue further studies in the field of Home Economics in Suphan Buri Province were encouraged to articulate their preferences. Notably, females made up the majority, accounting for 64.24%, with 25.32% of all students opting for the Science-Mathematics curriculum. Additionally, most students had a cumulative GPA of 3.51 or higher, amounting to 47.46%. Moreover, 30.38% exhibited proficiency and interest in bakery; 95.89% resided in Suphan Buri Province; 23.73% accessed education information through Facebook and school guidance; and 29.43% had parents with a monthly income ranging from 15,001 to 25,000 Baht. Directly related to the choice of pursuing studies in Home Economics programs in Suphan Buri Province, Matthayom 6 students highly commended the prospect 3) Regarding academic planning, students showcased significant divergence in decision-making based on cumulative GPA, personal interest and mastery, and channels for receiving education information. However, factors like gender, hometown, and average monthly income of parents exhibited no statistically significant impacts on the choice of Home Economics programs in Suphan Buri Province, as revealed by statistical tests at the .05 level.

Keywords : Decisions to pursue a Home Economics program, Upper secondary school students, Suphan Buri Province

1. บทนำ

โลกแห่งการทำงานในอนาคตกำลังเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ โดยความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของประชากรโลก และทัศนคติของคนรุ่นใหม่ ล้วนเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้เกิด “อนาคตของงาน (Future of Work)” กล่าวคือ งานบางประเภทจะเลือนหายไป และเกิดงานประเภทใหม่ขึ้นมาทดแทน โดยระบบอัตโนมัติและหุ่นยนต์มีแนวโน้มจะเข้ามาทดแทนงานที่มีลักษณะของการทำซ้ำ หรือเป็นแบบแผน (Repetitive/Routine) ส่งผลให้เกิดความต้องการแรงงานที่มีทักษะ ความสามารถเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยี อาทิ วิศวกรหุ่นยนต์ (Robotics Engineers) หรือผู้เชี่ยวชาญปัญญาประดิษฐ์ (AI Specialists) มากขึ้น และการเข้าสู่สังคมสูงวัยยังมีแนวโน้มทำให้งานในอุตสาหกรรม การแพทย์และสุขภาพมีจำนวนเพิ่มขึ้น ตลอดจนกระแสความใส่ใจด้านสิ่งแวดล้อมจะส่งผลให้งานสีเขียว (Green Jobs) ทวีความสำคัญในตลาดแรงงานมากยิ่งขึ้น นำไปสู่การเกิดขึ้นของงานในอาชีพใหม่ ๆ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงข้างต้นนำไปสู่ความต้องการทักษะของแรงงานในลักษณะใหม่ ๆ โดยนอกเหนือจากทักษะทางปัญญา (Cognitive) หรือทักษะเชิงเทคนิค (Technical Skills) อาทิ สเต็ม (Science Technology Engineering and Mathematics; STEM) แล้วยังเป็นที่คาดการณ์กันว่าทักษะทางพฤติกรรม (Non-Cognitive) หรือทักษะด้านมนุษย์ (Human Skills) อาทิ ความคิดสร้างสรรค์ การสื่อสาร หรือการทำงานเป็นทีม จะเป็นที่ต้องการและเป็นงานสำหรับอนาคต เนื่องจากเป็นทักษะเฉพาะที่เทคโนโลยีสมัยใหม่ ยังไม่สามารถทดแทนแรงงานมนุษย์ได้ [1]

เพื่อตอบสนองนโยบายดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการ จึงได้จัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2560-2579) โดยมุ่งการจัดการศึกษาให้คนไทยทุกคนสามารถเข้าถึงโอกาส และความเสมอภาคในการศึกษาที่มีคุณภาพ พัฒนาระบบการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ พัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะในการทำงานที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาประเทศ ซึ่งแผนการศึกษาแห่งชาติวางเป้าหมายไว้ 2 ด้าน คือ ด้านผู้เรียน (Learner Aspirations) มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ให้มีคุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 แต่เนื่องจากระบบการ

ศึกษาที่ยังมีปัญหาหลายประการ นับตั้งแต่ปัญหาคุณภาพ ผลการพัฒนาอย่างไม่เป็นที่น่าพึงพอใจ เนื่องจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานมีคะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยมาก และต่ำกว่าหลายประเทศในแถบเอเชีย ส่วนประเด็นคุณธรรม จริยธรรมของเด็กและเยาวชนยังต้องมีการพัฒนาเพิ่มขึ้น นอกจากนี้คุณภาพของกำลังแรงงานอายุ 15 ปีขึ้นไป ยังไม่ตรงกับความต้องการของตลาดงาน และผู้เรียนมัธยมศึกษาตอนปลายประเภทอาชีวศึกษามีสัดส่วนน้อยกว่าประเภทสามัญศึกษา ทำให้มีการขาดแคลนแรงงานระดับกลาง ส่วนแรงงานที่สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษามีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปีแต่ไม่ตรงกับความต้องการของตลาดงาน และยังมีสมรรถนะหรือคุณลักษณะอื่น ๆ ที่ไม่ตรงตามความต้องการของสถานประกอบการ ทำให้มีผู้ว่างงานอยู่จำนวนมาก จึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาผู้เรียนและกำลังแรงงานที่มีทักษะ และคุณลักษณะที่พร้อมเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของภาคส่วนต่าง ๆ โดยจะต้องมีการวิเคราะห์ความต้องการกำลังคน เพื่อวางเป้าหมายการจัดการศึกษา ทั้งเพื่อการผลิตกำลังคนเข้าสู่ตลาดงาน และการพัฒนากำลังคนเพื่อยกระดับคุณภาพกำลังแรงงานให้สูงขึ้น ดังนั้นประเทศไทยต้องปฏิรูปการศึกษา เพื่อให้ระบบการศึกษาเป็นกลไกหลักของการขับเคลื่อนประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนในอีก 20 ปีข้างหน้า [1]

จากความสำคัญดังกล่าวข้างต้น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของระบบการศึกษาหลักสูตรขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดให้สถานศึกษาทั้ง 78 จังหวัดทั่วประเทศ จำนวน 29,449 โรงเรียน จัดโครงสร้างหลักสูตรโดยมุ่งเน้นผู้เรียนเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังนี้ 1. ภาษาไทย 2. คณิตศาสตร์ 3. วิทยาศาสตร์ 4. สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม 5. สุขศึกษาและพลศึกษา 6. ศิลปะ 7. การงานอาชีพและเทคโนโลยี และ 8. ภาษาต่างประเทศ ซึ่งในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานการเรียนรู้ระบุสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้ ปฏิบัติได้ มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งหลักสูตรขั้นพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เป็นกลุ่มสาระที่มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียน มีความรู้ ความเข้าใจ

มีทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต และรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถนำความรู้เกี่ยวกับการดำรงชีวิต การอาชีพ และเทคโนโลยีมาใช้ประโยชน์ในการทำงานอย่างมีความคิดสร้างสรรค์และแข่งขันในสังคมไทยและสากล เห็นแนวทางในการประกอบอาชีพ รักการทำงาน และมีเจตคติที่ดีต่อการทำงาน สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างพอเพียง และมีความสุข [2]

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่า ปัจจุบันแนวโน้มทางการศึกษาได้ถูกพัฒนาขึ้นมาก ซึ่งเป็นกระแสทำให้ผู้ปกครองนักเรียน เกิดความกระตือรือร้น พยายามหาทางศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น เพื่อพัฒนาตนเองให้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ นำไปสู่การแข่งขันในช่วงชีวิตวัยทำงาน การเลือกงานอาชีพ ตำแหน่งที่มีความเหมาะสม รายได้เพิ่มขึ้น ตลอดจนเป็นที่ยอมรับจากเพื่อนฝูง ชุมชนและสังคม [3] และด้วยเหตุที่คหกรรมศาสตร์เป็นศาสตร์ที่ว่าด้วยชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ที่จะอำนวยความสะดวกพัฒนาอันเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตได้ดีที่สุด ดังนั้นวิชาคหกรรมศาสตร์จึงจัดเป็นสาขาวิชาชีพสาขาหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญต่อการดำรงชีวิต และมีส่วนในการพัฒนาประเทศในด้านเศรษฐกิจและสังคม เพราะช่วยพัฒนาคนให้มีความรู้ ความสามารถ ตลอดจนทักษะที่จะไปประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบกับสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาทั้งรัฐและเอกชน รวมทั้งในกำกับของรัฐ มีหลักสูตรตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและอุตสาหกรรมต่าง ๆ ที่สามารถตอบสนองอาชีพในปัจจุบันและอาชีพใหม่ ๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้เป็นอย่างดี

จากความสำคัญดังกล่าว ดังนั้นผู้วิจัยในฐานะผู้ที่เตรียมเป็นผู้สอนในสถาบันอุดมศึกษา สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จึงมีความสนใจศึกษาการเลือกศึกษาต่อสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งผลวิจัยนี้จะป็นประโยชน์ต่อสถาบันอุดมศึกษาที่จะได้ทราบถึงปัจจัยความต้องการที่มีผลต่อการเลือกเรียนต่อของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และเป็นการรวบรวมข้อมูลไปใช้แก้ปัญหาการลดลงของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายประเภทอาชีวศึกษา อีกทั้งยังเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการจัดโครงการแนะแนวนักเรียนในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี

2.2 เพื่อศึกษาการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสุพรรณบุรี

2.3 เพื่อเปรียบเทียบระดับความสำคัญของการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

3. วิธีการดำเนินการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งมี 32 โรงเรียน ใน 10 อำเภอ มีจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 33,823 คน ประกอบด้วยนักเรียนชาย 15,177 คน และนักเรียนหญิง 18,646 คน ซึ่งจากการสำรวจความต้องการศึกษาต่อด้านคหกรรมศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทั้ง 32 โรงเรียน พบว่า มีความต้องการศึกษาต่อทางด้านคหกรรมศาสตร์ในระดับอุดมศึกษา จำนวน 1,500 คน และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในปีการศึกษา 2566 จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 32 โรงเรียน ใน 10 อำเภอ ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางยามาเน่ โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และระดับค่าความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 316 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ประกอบด้วย 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะคำถามเป็นแบบตรวจรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 การเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลจากนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในปีการศึกษา 2566 ตามโรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 32 โรงเรียน ใน 10 อำเภอ โดยมีวิธีการเก็บดังนี้ คือ 1) สร้างแบบสอบถามออนไลน์ (Google Forms) และ 2) แอร์ลิงก์แบบสอบถามออนไลน์ไปยังกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้ได้ข้อมูลครบจำนวน 316 คน

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

1) การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียน เป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด (Close Ended Question) วิเคราะห์โดยใช้ความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

2) การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาเกษตรศาสตร์ วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3) การเปรียบเทียบการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาเกษตรศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียน สำหรับความแตกต่าง 2 ตัวแปร ใช้การทดสอบค่าที (t-test) ส่วนตัวแปรที่มีค่ามากกว่า 2 ค่า ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) ในกรณี

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาเกษตรศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี โดยรวม

การเลือกศึกษาต่อหลักสูตร สาขาวิชาเกษตรศาสตร์	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสำคัญ
ด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชา	4.29	.629	มาก
ด้านผู้สอน	4.30	.640	มาก
ด้านวัสดุ และอุปกรณ์การเรียน	4.28	.656	มาก
ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร	4.23	.633	มาก
ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร	4.33	.616	มาก
ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก	4.29	.640	มาก
ด้านที่พักอาศัยภายในมหาวิทยาลัย	4.29	.632	มาก
ด้านทำเลที่ตั้ง	4.27	.636	มาก
ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย	4.32	.682	มาก
รวม	4.29	.602	มาก

ที่ผลการวิเคราะห์พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

4. ผลการวิจัย

4.1 การวิเคราะห์เกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาเกษตรศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 64.24 ที่เลือกเรียนแผนวิทย์-คณิต ร้อยละ 25.32 โดยมีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 ขึ้นไป ร้อยละ 47.46 ที่มีความถนัดและความชอบด้านเบเกอรี่ ร้อยละ 30.38 โดยมีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสุพรรณบุรี ร้อยละ 95.89 ซึ่งได้รับรู้ข่าวสารการศึกษาต่อผ่านช่องทาง Facebook และการแนะแนวศึกษาต่อของสถาบันการศึกษา ร้อยละ 23.73 และผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 15,001 - 25,000 บาท ร้อยละ 29.43

4.2 การวิเคราะห์เกี่ยวกับการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาเกษตรศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสุพรรณบุรี ดังตารางที่ 1

จากตารางที่ 1 พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายให้ความสำคัญต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรีโดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสรุปได้ว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร รองลงมาคือ ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย และน้อยที่สุดคือ ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร

4.3 การเปรียบเทียบระดับความสำคัญของการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ในจังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคล	การเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ในจังหวัดสุพรรณบุรี			
	t-test		ANOVA	
	t	Sig	F	Sig
1. เพศ	-.764	.446	-	-
2. แผนการเรียน	-	-	2.058	.071
3. เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)	-	-	1.071	.371
4. ความถนัดและความชอบเป็นพิเศษ	-	-	1.459	.171
5. ภูมิสำเนา	.702	.483	-	-
6. ช่องทางการรับรู้ข่าวสารการศึกษาต่อ	-	-	1.531	.180
7. รายได้ของผู้ปกครองเฉลี่ยต่อเดือน	-	-	.907	.460

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนที่มีเพศ แผนการเรียน เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ความถนัดและความชอบเป็นพิเศษ ภูมิสำเนา ช่องทางการรับรู้ข่าวสารการศึกษาต่อ และรายได้ของผู้ปกครองเฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรีไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

5. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และ ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี สรุปได้ดังนี้ นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ที่เลือกเรียนแผนวิทย์-คณิต โดยมีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 ขึ้นไป

ที่มีความถนัดและความชอบด้านเบเกอรี่ โดยมีภูมิสำเนา อยู่ในจังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งได้รับรู้ข่าวสารการศึกษาต่อผ่านช่องทาง Facebook และการแนะแนวศึกษาต่อของสถาบันการศึกษา และผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 15,001-25,000 บาท สอดคล้องกับงานวิจัยของชัยพร จูผลดี [4] ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเลือกเรียนระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย : กรณีศึกษาในจังหวัดนนทบุรี ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เป็นนักเรียนหญิง และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทธิสสา อุปลกะลิน [5] ได้ทำการศึกษาการตัดสินใจเลือกสาขาในการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6: กรณีศึกษาโรงเรียนมหิตลวิทย์นาสุรณ์ จังหวัดนครปฐม ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.89 ขึ้นไป นอกจากนี้มีนายวาทะ ไพบุลย์ และปฐมา อาแว [6]

ยังให้แนวคิดที่ว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อยังขึ้นอยู่กับความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการเรียนของนักเรียน นักศึกษา เป็นสิ่งที่ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดให้แก่ลูก อาชีพของผู้ปกครองที่มีความแตกต่างกัน ย่อมแสดงถึงความพร้อมที่อยากจะให้บุตรของตนได้ศึกษาในสถานศึกษาที่ตนคิดว่ามีความเหมาะสม และความพร้อมของตัวนักศึกษาควบคู่กัน

การเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสุพรรณบุรี สรุปได้ดังนี้ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายให้ความสำคัญต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรีโดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสรุปได้ดังนี้

5.1.1 ด้านหลักสูตรและเนื้อหารายวิชา พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญต่อด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสรุปได้ว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ เป็นหลักสูตรที่ทำให้เกิดความก้าวหน้าในอาชีพ เนื้อหารายวิชาที่ได้ลงฝึกงานในสถานประกอบการจริง สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิยาواة ไพบุลย์ และปฐม อาแว [6] ได้ศึกษาเรื่อง การตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ปีการศึกษา 2562 ผลการศึกษา พบว่า หลักสูตรหรือโปรแกรม เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา

5.1.2 ด้านผู้สอน พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญต่อด้านผู้สอนอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสรุปได้ว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ผู้สอนมีเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่ยุติธรรมและชัดเจน ผู้สอนมีคุณธรรม เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ เอกชัย เทียนเงิน [7] ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการศึกษาพบว่า มหาวิทยาลัยมีระบบและวิธีการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ ตลอดจนมีการจัดทำตารางเรียน แจกให้นักเรียนทุกภาคเรียน ครูผู้สอนมีความตั้งใจและเอาใจใส่ขณะที่จัดการเรียนการสอน มีการจัดทำคู่มือให้นักเรียนแจกให้นักเรียนทุกคน

5.1.3 ด้านวัสดุ และอุปกรณ์การเรียน พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญต่อด้านวัสดุ และอุปกรณ์การเรียนอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสรุปได้ว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ห้องปฏิบัติการดอกไม้ มีตู้เย็น เข็ม ด้าย พาน และอุปกรณ์ต่าง ๆ สำหรับเรียนทำศิลปประดิษฐ์เพียงพอและพร้อมใช้งาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรวิทย์ รุ่งบุญผดุง [8] ได้ทำการศึกษาปัจจัยในการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครูของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ผลการศึกษาพบว่า ในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครูของมหาวิทยาลัยรามคำแหง คือ ปัจจัยด้านสื่อการเรียนการสอน

5.1.4 ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญต่อด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสรุปได้ว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีการให้กู้เงินจากกองทุนเพื่อการศึกษาในมหาวิทยาลัยนั้น ๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของ เอกชัย เทียนเงิน [7] ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการศึกษาพบว่า มีค่าธรรมเนียมการศึกษา (ค่าเทอม) อย่างเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 34.1

5.1.5 ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญต่อด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตรอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสรุปได้ว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีกิจกรรมต่าง ๆ ที่สร้างเสริมและปรับคุณภาพชีวิต ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ อุปวิฐา อินทรสาด และนัสมล บุตรวิเศษ [10] ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการจัดการสถานศึกษาของโรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการศึกษาพบว่า โรงเรียนมีการประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนทราบเกี่ยวกับงานกิจการนักเรียน มีการยกย่องให้กำลังใจและเผยแพร่เกียรติประวัตินักเรียน ประพฤติดี มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาความประพฤติ และระเบียบวินัยเป็นประจำและต่อเนื่อง

5.1.6 ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญต่อด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นราย

ข้อสรุปได้ว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีมหาวิทยาลัย มีสถานที่ และห้องเรียนเพียงพอสำหรับการใช้งานของนักศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิษณุภา โสรรัตน์ และคณะ [9] ได้ทำการศึกษาความเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยพะเยา ประจำปีการศึกษา 2565 ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัย พะเยา ประจำปีการศึกษา 2565 อันดับแรก คือ สภาพแวดล้อม ร่มรื่น อากาศดี และสวยงาม

5.1.7 ด้านที่พักอาศัยภายในมหาวิทยาลัย พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญต่อด้านที่พักอาศัยภายในมหาวิทยาลัย อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสรุปได้ว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ที่พักอยู่ใกล้กับตึกเรียน ที่พักมีโรงอาหารไว้สำหรับบริการนักศึกษา ดังแนวคิดของ ปุณิกา แจ่มจรัส [11] กล่าวว่า การจัดสถานที่พักผ่อนให้เป็นระเบียบเรียบร้อย มีความเหมาะสมกับที่ตั้งของโรงเรียน มีความปลอดภัยสูง จะเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญส่งเสริมให้สภาพแวดล้อมทางการเรียนดีขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิษณุภา โสรรัตน์ และคณะ [9] พบว่า ที่พักตั้งอยู่ใกล้กับโรงเรียน เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรีได้

5.1.8 ด้านทำเลที่ตั้ง พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญต่อด้านทำเลที่ตั้ง อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสรุปได้ว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ตั้งอยู่ใกล้ถนน สามารถมองเห็นง่าย ตั้งอยู่ใกล้แหล่งซื้อวัตถุดิบและอุปกรณ์การเรียน ดังที่ วรวิทย์ รุ่งบุญพิมวงค์ [8] กล่าวว่า ปัจจัยด้านสถานที่ ได้แก่ สถานที่ตั้งของโรงเรียน ต้องมีลักษณะที่ตั้งของโรงเรียน อยู่ในทำเลที่เหมาะสมในการเดินทางไปมาได้สะดวก ใกล้แหล่งชุมชน มีรถประจำทางผ่าน และมีที่จอดรถกว้างขวาง

5.1.9 ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญต่อด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสรุปได้ว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงด้านคหกรรมศาสตร์มายาวนาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิษณุภา โสรรัตน์ และคณะ [9] ได้ศึกษาเรื่อง ความเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยพะเยา ประจำปีการศึกษา 2565 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน

โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด 7 ลำดับแรก คือ ด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย การเป็นที่ยอมรับจากสังคม

เปรียบเทียบระดับความสำคัญของการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล สรุปได้ว่า นักเรียนที่มีเพศแผนการเรียน เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ความถนัดและความชอบเป็นพิเศษ ภูมิสำเนา ช่องทางการรับรู้ข่าวสารการศึกษาต่อ และรายได้ของผู้ปกครองเฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรีแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ อุปภิภูษา อินทรสาด และนัสมล บุตรวิเศษ [10] ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการจัดการสถานศึกษาของโรงเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการศึกษาพบว่า เพศแผนการเรียน แผนการศึกษาต่ออาชีพผู้ปกครอง ระดับการศึกษาผู้ปกครอง และรายได้ภายในครอบครัวที่แตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นในการจัดการสถานศึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาไม่แตกต่างกันในขณะที่งานวิจัยของ สุทธิสา อุปลกะลิน [5] ได้ทำการศึกษาการตัดสินใจเลือกสาขาในการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6: กรณีศึกษาโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ จังหวัดนครปฐม ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกสาขาในการศึกษาระดับอุดมศึกษา ได้แก่ แผนการเรียนหรือสาขาวิชาที่เรียน และทัศนคติในการศึกษาต่อ นอกจากนี้ในงานวิจัยของ อุปภิภูษา อินทรสาด และนัสมล บุตรวิเศษ [10] ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการจัดการสถานศึกษาของโรงเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการศึกษาพบว่า เกรดเฉลี่ยสะสมนักเรียนที่ได้เกรดอยู่ระหว่าง 2.51-3.00 และ 3.51-4.00 มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิยาواةห์ ไพบุลย์ และปฐมา อาแว [6] ได้ศึกษาเรื่อง การตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

วิทยาเขตปัตตานี ปีการศึกษา 2562 ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยภูมิสำเนาของนักศึกษา มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2 ข้อเสนอแนะทั่วไป

5.2.1 ควรมีการศึกษากลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนของจังหวัดพื้นที่ใกล้เคียง เพื่อให้ทราบถึงการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคุณธรรมศาสตร์ที่มีสภาพแวดล้อมต่างกันว่ามิพดติกรรมการตัดสินใจต่างกันในเรื่องใดบ้าง

5.2.2 ควรเพิ่มเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้กว้างขึ้น นอกเหนือจากแบบสอบถาม เช่น การสัมภาษณ์ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงคุณภาพที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อมากที่สุด

เอกสารอ้างอิง

- [1] สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2565). *แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระดับโลก*. [สืบค้นเมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม 2566]. จาก <https://www.nesdc.go.th/main.php?filename=plan13/>
- [2] สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2565). *ข้อมูลทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. [สืบค้นเมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม 2566]. จาก <https://www.obec.go.th/>
- [3] ฉัตรชัย อินทสังข์. (2562). ความต้องการและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต จังหวัดนครราชสีมา (รายงานการวิจัย). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน.
- [4] ชัยพร จุลผลดี. (2564). ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเลือกเรียนระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย: กรณีศึกษาในจังหวัดนนทบุรี (การค้นคว้าอิสระเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- [5] สุทธิสสา อุปลกะลิน. (2564). การตัดสินใจเลือกสาขาในการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6: กรณีศึกษาโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ จังหวัดนครปฐม (รายงานการวิจัย). สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- [6] นิยาว่าเออร์ ไพบูลย์ และปฐมา อาแว. (2562). การตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ปีการศึกษา 2562 (รายงานการวิจัย). มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- [7] เอกชัย เทียนเงิน. (2565). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. *วารสารศิลปศาสตร์ราชชมงคลสุวรรณภูมิ*, 4(3), 524-533.
- [8] วรวิทย์ รุ่งบุญพิณวงศ์. (2563). ปัจจัยในการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครูของมหาวิทยาลัยรามคำแหง (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- [9] พิษญาภา ไสรัตน์, นพดล อำนวยพรเลิศ, และกนกวรรณ เชียงเงิน. (2565). ความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยพะเยา ประจำปีการศึกษา 2565. *วารสารศิลปศาสตร์ราชชมงคลสุวรรณภูมิ*, 4(3), 499-511.
- [10] อุปรีฎา อินทรสาด และนัสสมล บุตรวิเศษ. (2563). การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการจัดการสถานศึกษาของโรงเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา (รายงานการวิจัย). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ.
- [11] ปุณิกา แจ่มจำรัส. (2561). ความคาดหวังของผู้สอนและผู้เรียนที่มีต่อศักยภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนศรีวัฒนาบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีนานาชาติ (วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธนบุรี.